Obligatorisk oppgave 1

Teque

```
Oppgaver:
```

(a)

Algoritme: Legge til element midterst i teque

return A

Input: Array A med n elementer og element x som skal legges midterst i A

```
Output: Array A med x lagt til midterst
Procedure push_middle(A, x)
    m = (n + 1) // 2 # «//» er heltallsdivisjon
    for i <- n - 1 to m do
        A[i+1] <- A[i]
    A[m] <- x
    return A</pre>
```

Algoritme: Returnerer elementet i array A gitt indeks i
Input: Array A med n elementer og element med indeks i
Output: Element med indeks i
Procedure get(A, i)
return A[i]

- (b) Ligger vedlagt. Jeg var veldig lat og brukte Python sin innebygde liste, så jeg inkorporerte ikke algoritmene som beskrevet oven. ikke finn på å kjør for input_100000
- (c) push_back er konstant O(1) da Python har kontroll på siste element.

 push_front er lineær O(n), går gjennom alle indeksene en gang

 push_middle er lineær O(n), går gjennom halvparten av indeksene en gang

 get er O(n) hvis den må scrolle gjennom indeksene, men O(1) hvis den henter direkte fra

 minne
- (d) Det er viktig å fjerne begrensninger for *N* for å få minst mulig tid, vi ønsker å kunne analysere store datasett.

Korrekthet

Her er Insertion og Merge sort implementert, og for å sjekke at de funker lagde vi noen enkle lister vi sendte til algoritmene for å sørge ta de faktisk sorterte. Vi stolte såpass på oss selv at når listene ble returnert riktig sortert gadd vi ikke å dobbeltsjekke at vi faktisk hadde implementert Insertion og ikke Bubble.

Her er Merge og Insertion sort implementert og testet med følgende lille testprogram:

```
import merge, insertion
list = [8, 4, 1, 5, 9, 9, 2, 12, 10, 35, 23]
print(merge.sort(list))
print(insertion.sort(list))
```

Sammenligninger, bytter og tid

- Skriv kort om hvordan bytter og sammenligninger er målt
 - Bytter er målt med classen countswaps, countswaps tar inn listene som gjør at man kan bruke countswaps på de. Dette gjøres i sort_runner, men på grunn av at mergesort listen gjøres om til mindre lister må dette også gjøres inni merge-sort. For hver swap så økes en teller med en. Selve swappen skjer inni mergesort og insertionsort funksjonene
 - Sammenligninger blir målt med countcompares. Den tar inn et element i sort_runner, hvor den går gjennom alle elementene i listen:

```
countingA = CountSwaps([CountCompares(x) for x in A[:i]])
```

Eksperimentér

• I hvilken grad stemmer kjøretiden overens med kjøretidsanalysene? (store O) for de ulike algoritmene?

Insertion har $O(N^2)$ mens Merge har $O(n \log(n))$ i store-O som vil være sant på vilkårlig stor data med tilfeldige tall, men hvis listen er nesten-sortert i utgangspunktet vil Insertion ha en fordel. Merge vil uansett og alltid kjøre sin fulle tid fordi den halverer lister og sublister hele veien, og sammenligner alle elementene mens den rekonstruerer. Mens hvis elementene i listen du sender til Insertion er nesten sortrerte vil den ikke trenge å gjøre særlig mange sammenligninger, som kutter ned kjøretiden drastisk.

• Hvordan er antall sammenligninger og antall bytter korrelert med kjøretiden?

Som nevnt oven – For merge sort har det lite å si fordi den sammenligner alt uansett, men for insertion har det alt å si. Jo flere ting den må sammenligne jo tregere går det.

Hvilke sorteringsalgorimer utmerker seg positivt når n er veldig liten? Og når n er veldig stor?

For veldig små har det ikke veldig mye å si, men Insertion er bra på små og nesten sorterte lister mens Merge vil være overlegen på store.

• Hvilke sorteringsalgoritmer utmerker seg positivt for de ulike inputfilene?

For nesten-sorterte er Insertion utmerket, for tilfeldige er Merge utmerket.

Har du noen overraskende funn å rapportere?

For meg var det kontraintuitivt å lese at Insertion er veldig bra på små lister og jeg forventet av resultatene å se at det stemte, men i resultatene vi fikk slo Merge den fortsatt ganske greit på små lister.